

ଶ୍ରୀମଦ୍ବିର ସମାଚାର

SHREE JAGANNATH TEMPLE BULLETIN

ଜାନୁଆରୀ - ୨୦୨୨

JANUARY - 2022

ମାଘ ପୂର୍ଣ୍ଣମାରେ ଗଜ ଉତ୍ସାହରଣ ବେଶ

ଶ୍ରୀଉତ୍ତରଭାବାନଙ୍କର ଗଜ ଉତ୍ସାହରଣ ଲୀଳା ପ୍ରସଙ୍ଗ ଶ୍ରୀମତୀଗବତର ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ । କ୍ଷୀର ସାଗରରେ ତ୍ରିକୃତ ନାମକ ସୁନ୍ଦର ପର୍ବତ ଥିଲା । ତାର କନ୍ଦରରେ ସିଦ୍ଧ, ଘରଣ, ଗନ୍ଧର୍ବ ଆଦି ବିହାର କରୁଥିଲେ । ତ୍ରିକୃତ ପର୍ବତର ନିମ୍ନ ଦେଶରେ ବରୁଣଦେବଙ୍କ ରତ୍ନମାନ ନାମକ ସୁରମ୍ୟ ଉଦ୍‌ସ୍ଥାନ ଥିଲା । ପର୍ବତର ଘନ ଅଗ୍ରଣ୍ୟରେ ଏକ ଗଜେତ୍ର ନିଜ ଯୁଥ ସହ ବାସ କରୁଥିଲା । ତା'ର ରାଶମାତ୍ରରେ ସିଂହ ବ୍ୟାପ୍ରାଣ ଆଦି ଉତ୍ସାହରେ ପଳାଯନ କରୁଥିଲେ । ଏକଦା ଦୃଷ୍ଟାତ୍ମକ ଗଜେତ୍ର ଦୂରରୁ ପୂର୍ବଚିତ୍ତ ପଦ୍ମର ଘୋରଭାରେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇ ଗୋଟିଏ ସରୋବରରେ ପ୍ରବିଷ୍ଟ ହୋଇ ଅମୃତ ସମାନ ମଧ୍ୟର ଜଳ ଆକଶ୍ୟ ପାନ କଲାପରେ ସେଥିରେ ପ୍ରାଣ କରି ଉତ୍ସାହ ଜଳକୁଠାରେ ପ୍ରବୃତ୍ତ ହେଲା । ସେ ସମୟରେ ପ୍ରାରମ୍ଭର ପ୍ରେରଣାରେ ଏକ ବଳବାନ କୁମ୍ଭୀର ତାର ଗୋଡ଼କୁ ମୁଖରେ ଧରି ଭିତରକୁ ନେବାକୁ ପ୍ରମ୍ପାସ କଲା । କୁମ୍ଭୀରର ବନ୍ଧନରୁ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ମୁକ୍ତ ହେବା ପାଇଁ ଗଜେତ୍ର ଯଥା ସାଥୀ ପ୍ରୟାସ କଲା । ଦୁହୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦୀପକାଳ ଧରି ସଂଗ୍ରାମ ଘଲିଲା । କୁମଶିଖ ଗଜେତ୍ରର ଶରୀର ଶିଥିଲ ଏବଂ ଶକ୍ତି କ୍ଷୀରାଶି ହେବାକୁ ଲାଗିଲା । ଶେଷରେ ଗଜେତ୍ର ବଞ୍ଚିବାର ଆଶା ନଦେଖୁ ଅନନ୍ୟୋପାୟ ହୋଇ ଶୁଣ୍ଟରେ ପଦ୍ମପୂର୍ଣ୍ଣଚିତ୍ତ ଉତ୍ସାହରେ ନିମିତ୍ତ ବିଶ୍ଵର ଏକମାତ୍ର ଆଶ୍ରମ ଶ୍ରୀହରିକୁ ସୁରଣ କରି ପୂର୍ବଜନ୍ମ ସଂଭାରରୁ ତାଙ୍କ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଦିବ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣି କରିବାକୁ ଲାଗିଲା ।

ଅକ୍ଷର କ୍ଷର ନାହିଁ ଯାର	ସେ ବ୍ୟକ୍ତ ପରମ ଜିଶ୍ଵର
ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଥାତ୍ ସ୍ଵରୂପ	ପରମ ଯୋଗ ବଳେ ପ୍ରାପ୍ୟ
ଅତି ଜନ୍ମିତ ସୁଷ୍ମ୍ର ମଧ୍ୟେ	ଅତ୍ୟକ୍ତ ଦୂରେ ଯେହୁ ରହେ
ଏଣୁ ଅନନ୍ତ ଆଦ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ	ସେ ହରି ରଖୁ ମୋ ଜାବନ

(ଶ୍ରୀମଦ୍ଭାଗବତ ଅଷ୍ଟମ ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ଦୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟ)

ଉତ୍ସାହ ଭକ୍ତ ଗଜେତ୍ର କାତର ସୁତି ଶୁଣି ଗରୁଡ଼ାସନରେ ବିଜେ କରି ଦୃକ୍ରିଯାରେ କୁମ୍ଭୀରକୁ ବଧ କରି ଗଜେତ୍ରର ଉତ୍ସାହ କରିଥିଲେ । ଯେଉଁଦିନ ଗଜେତ୍ରର ଉତ୍ସାହ ହୋଇଥିଲା ତାହା ଥିଲା ମାଘ ମାସର ପୂର୍ଣ୍ଣମା ତିଥ । ଗଜେତ୍ର ଉତ୍ସାହରେ ଉତ୍ସାହର ଉତ୍ସାହର ପାର୍ଶ୍ଵଦ ହେଲେ । କୁମ୍ଭୀରଟି ମଧ୍ୟ ତତ୍କଷଣାତ୍ ଆଶ୍ରୟମୟ ଦିବ୍ୟଗରାର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇ ସର୍ବକୁ ଗମନ କରିଥିଲା ।

ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ଗଜେତ୍ର ଥିଲେ ଦ୍ରବିତ୍ତ ଦେଶର ପାଣ୍ୟବନ୍ଧୁ ରାଜା ଉତ୍ସାହମ୍ୟ । ସେ ଥିଲେ ଉତ୍ସାହର ଏକନିଷ୍ଠ ଉପାସକ । ଏକଦା ରାଜା ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ ତ୍ୟାଗ କରି ମଳକ୍ୟ ପର୍ବତରେ ତପସ୍ୟା କରୁଥିଲେ । ଦିନେ ସ୍ଵାନ ପରେ ପୂଜା ସମୟରେ ମୌନକ୍ରମ ଅବଳମ୍ବନ କରି ଉତ୍ସାହର ଆରାଧନାରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ । ଦୈବାତ୍ମକ ସମୟରେ ଅଗ୍ରଷ୍ଟ ମୁନି ଶିକ୍ଷ୍ୟମଣ୍ଡଳୀ ସହ ସେଠାରେ ପହଞ୍ଚିଥିଲେ । ରାଜା ତାଙ୍କ ସ୍ଵାମୀନରୁ ଉଠି ରକ୍ଷିତକ ଯଥୋଚିତ ପରିଚିତୀ କରିନଥିଲେ । ରାଜାଙ୍କୁ ଗୁହସ୍ଥୋତ୍ତମ ଅତିଥି ସେବା ଆଦି ଧର୍ମ ପରିତ୍ୟାଗ କରି ମୌନ ହୋଇ ଉପାସନା କରିବାର ଦେଖୁ ରକ୍ଷି କ୍ରୋଧରେ ତାଙ୍କୁ ଅଭିଶାପ

ଦେଲେ । ‘ପରୋପକାରର ନିବୁର ହୋଇ ତ୍ରାହୁଣମାନଙ୍କର ଅପମାନକାରୀ ଏହି ରାଜା ହସ୍ତୀ ପରି ଜଡ଼ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ ତାକୁ ଅଞ୍ଚାନ ଗଜ ଶରୀର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଉ’ । ଏହାପରେ ଅଗ୍ରଷ୍ଟ ମୁନି ସେଠାରୁ ଛଲି ଯାଇଥିଲେ । ଉତ୍ସାହର ଆରାଧନ ପ୍ରଭାବରୁ ଗଜ ଶରୀର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହେଲେ ସୁନ୍ଦର ରାଜାଙ୍କର ଅତ୍ୱାରରେ ଉତ୍ସାହର ସ୍ଥିତି ଜାଗତ୍ର ଥିଲା । ତେଣୁ ତାଙ୍କର ଉତ୍ସାହ ହେଲା । କୁମ୍ଭୀରଟି ପୂର୍ବଜନ୍ମରେ ହୃଦୟ ନାମକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଗନ୍ଧବ ଥିଲା । ସେ ଅସ୍ପରାଗଣଙ୍କ ସହ ଆସି ରକ୍ଷି ଦେବଳଙ୍କ ଆଶ୍ରମ ସମୀପସ୍ଥ ହୃଦରେ ପ୍ରମୋଦ କୁଡ଼ା କରିବାର ଦେଖୁ ରକ୍ଷି ଅଭିଶାପରେ ତାଙ୍କୁ କୁମ୍ଭୀର ଶରୀର ପ୍ରାସ୍ତୁତ ହୋଇଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଉତ୍ସାହର ସ୍ଵର୍ଗ ହେତୁ ଉତ୍ସାହ ପାଇଥିଲେ । ସେ ଉତ୍ସାହର ପରିକ୍ରମା କରି ତାଙ୍କ ରାଜନାମାତ୍ର ପ୍ରଶାମ ପୂର୍ବକ ନିଜ ଲୋକକୁ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ।

ପ୍ରାସ୍ତୁତ ତଥ୍ୟ ଅନୁସାରେ ଭୌମ ବଂଶୀୟା ରାଣୀ ବକୁଳ ମହାଦେବୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ସ ବେଶ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ତାହା ବନ୍ଦ ହୋଇ ପୁନଃ ୧୯୭୫ ଖ୍ୟାତରେ ତକ୍ଳାଳୀନ ଗଜପତି ରାମଚନ୍ଦ୍ର ଦେବଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ପରେ ରାଣୀ ସାହେବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା, ସ୍ଵରୂଲିପି ଅନୁସାରେ ସ୍ଵର୍ଯ୍ୟମଣି ପାଇଥିଲା ପାଇମହାଦେବଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠିତ ପାଇମହାଦେବଙ୍କ ବାବାଜୀ, ତପ୍ରରେ ରାଯବାହାଦୁର ରମେଶ ତତ୍ତ୍ଵ ମିତ୍ର, ୧୯୭୭ ମସିହାରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ବିର ମିଳିତ ଅନୁଦାନ କମିଟୀ ଦ୍ୱାରା । ପରିଶେଷରେ ୧୯୯୯ରେ ଉଦ୍‌ସେବା ପତି ଶ୍ରୀମତୀ ଲଜା ପଣ୍ଡାକ୍ଷର ଆର୍ଥିକ ସହଯୋଗରେ ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ବିର ପ୍ରଶାସନର ତତ୍ତ୍ଵାବଧାନରେ ଏହି ବେଶ ପ୍ରତିବର୍ଷ ନିଯମିତ ରୂପେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା ।

ଉତ୍ସ ବେଶରେ ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଓ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଚତୁର୍ବୁଜ ଧାରଣ କରନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମ ଧାରଣ କରି ଗରୁଡ଼ାସନରେ ବିରାଜମାନ ହୁଅଛି ଓ ତାଙ୍କ କୋଳରେ ଦେବୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଉପବେଶନ କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ଶଙ୍ଖଚକ୍ର ହଳ ମୂଳକ ଧାରଣ କରିଥିବା ଦେବୀ ସୁଭଦ୍ରା ଛୟାଚରଣରେ ପଦ୍ମକୋରକ ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ସମାପରେ ଦୂରଟି ହସ୍ତୀ ଶୁଣ୍ଟରେ ପଦ୍ମକଳିକା ଧାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ହସ୍ତୀର ଶରୀରକୁ ଆକ୍ରମଣ କରିବା ମୁହାରେ କୁମ୍ଭୀରଟିଏ ଥାଏ । ବିଭିନ୍ନ ଅଳଂକାର ଓ ବେଶ ସାମଗ୍ରୀ ପାରମରିକ ଶିହ୍ନୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସୋଲଜରି, ଜମ୍ବୁରା, କନା ଆଦିରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ବିରରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଧୂପ ପରେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵହଙ୍କ ଗଜ ଉତ୍ସାହର ବେଶ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପରେ କ୍ଷୀର, ଅମାଲୁ ଭୋଗ ଲାଗେ ଏବଂ ସନ୍ଧ୍ୟା ଧୂପ ପକ୍ଷି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୁଏ । ଏହାପରେ ସାହାଶମେଲା ଦର୍ଶନ ପରେ ମହାସ୍ଥାନ ପୂର୍ବକ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୀତି ହୁଏ । ଉତ୍ସ ଦିନ ଉତ୍ସାହ ସହ ଗଜେତ୍ର ସୁତି ପାଠ କଲେ ସାଂସାରିକ ପାପତାପ ଦୂରୀଭୂତ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟାର୍ଜନ ହୋଇଥାଏ । ଭିତରଙ୍କ, ତଳିଙ୍କ, ପୁଷ୍ପାଳଙ୍କ, ଖୁଣ୍ଡିଆ ଓ ମେକାପ ଆଦି ସେବକଙ୍କ ସହଯୋଗରେ ଉତ୍ସ ବେଶ ସମ୍ମନ ହୁଏ ।

● ତକ୍ଳାର ଶ୍ରୀନିବାସ ଆଞ୍ଚର୍ଯ୍ୟ- ମିଶ୍ର ଲେନ, ମାର୍କଷେଣ୍ଟ ସାହି, ପୁରୀ

ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ପରିକ୍ରମା

ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ରେ ବକୁଳ ଅମାବାସ୍ୟା :

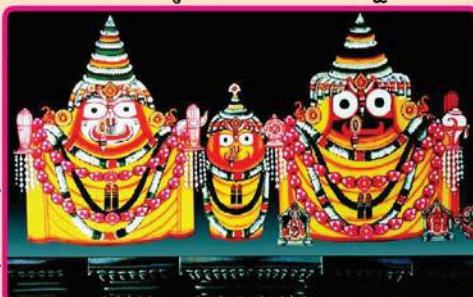
ତା ୧୯.୧.୨୭ ରିଖ ରବିବାର ପୌଷ ଅମାବାସ୍ୟା ତିଥୁରେ ବକୁଳ ଅମାବାସ୍ୟା ନୀତି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଯାଇଛି । ଉଚ୍ଚ ଦିନ ଆଳତି, ଅବକାଶ ବଢ଼ି ବେଶ ଲାଗିରେ ଖଣ୍ଡିଏ ଆଜ୍ଞାମାଳ ଲାଗି ହୋଇ ବେଶ ବଢ଼ିଥିଲା ।

ପରେ ଗୋପାଳବଳୁର ସରି ସକାଳ ଧୂପ ଛେକ ଆସିବା ସହିତ ବଉଳ ଗଇଁଠା ତାଟ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ବେଢ଼ା ଯାଇଥିଲା । ପରେ ମୁଦିରଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦ ଲାଗି କଳାପରେ ପାଳିଆ ପୂଜାପଣ୍ଡା ନାଗଣ ଶୋଭାଶୋଭରରେ ଭୋଗ ଆରିଥିଲେ । ଭୋଗ ସରିଲା ପରେ ତାଟ ଥାଇ ମୁଦିରଷ୍ଟ, ପତିମହାପାତ୍ର, ପୂଜାପଣ୍ଡା ତିନି ବାଢ଼ିରେ ବୟାପନା କରିଥିଲେ । ପ୍ରସାଦ ବାହାରି ପାଣି ପଡ଼ିଲା ପରେ ଅମାବାସ୍ୟା ଦିଅଁ (ଶ୍ରୀନାରାୟଣ) ସିଂହାସନକୁ ବିଜେ ହୋଇ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପାଇ ମୁକ୍ତିମଣ୍ଡପ ତଳେ ଥିବା ପାଳିଙ୍କୁ ବିଜେ କରି ସାଗର ବିଜେ ନୀତି ପାଇଁ ସିଂହଦ୍ୱାର ଦେଇ ସ୍ଵର୍ଗଦ୍ୱାର ଅଭିମୁଖେ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ରେ ନବାଙ୍କ ବେଶ :

ତା ୧୩.୧.୨୭ ରିଖ ଶୁଭ୍ରବାର ନବାଙ୍କ ନୀତି ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀରେ ପୂର୍ବ ରୀତିମାତ୍ରେ ସମ୍ପଦ ହୋଇଥିଲା । ନବାଙ୍କର ପୂର୍ବଦିନ ଦୁଧମେଲାଶ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦିନ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଧୂପ ସରିଲା ପରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପାଇ ଦୁଧମେଲାଶ ନ ମ କ ତ ଜଗନ୍ନାଥବଳୁଭକୁ ବିଜେ କରିଥିଲେ । ସେଠାରେ ମହାଭୋଲ ଗୋଦୋହନ କରି ଦୁଧଭାରମାନଙ୍କୁ ଘେନି ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ନାଟ ମନ୍ଦିର ସାମନାକୁ ବାହୁଡ଼ିଥିଲେ । ଏଠାରେ ପ୍ରସାଦ ଲାଗି ଓ ବୟାପନା ପରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ଦଶିଶୀଯରକୁ ବାହୁଡ଼ିଥିଲେ । ସେହିପରି ନବାଙ୍କ ଦିନ ସନ୍ଧ୍ୟା ଆଳତି ବଢ଼ିଲା ପରେ ଛଉଳ ମେଲାଶ ନୀତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ଉଚ୍ଚ ନୀତି ନିମିତ୍ତ ସିଂହଦ୍ୱାର ଚକଢ଼ାରେ ପାହାଡ଼ା ପଡ଼ିବାରେ ବେରଭୋଲ ପ୍ରଧାନ ଧାନୟର ଠାରୁ ଛଉଳ ବିଜେ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ପ୍ରଧାନ ଭୋଲ ବାମୁହୁଁ ବାନ୍ଧି ଘଣ୍ଟା, ଛତା, କାହାଳୀ ପରୁଆରରେ ବଢ଼ି ଦେଉଳକୁ ବେଢ଼ାଏ ବୁଲି ଛଉଳଭାରମାନଙ୍କୁ ଛନ୍ଦ୍ରାଣୀ ମଦିର ବେଢ଼ାରେ ରଖିବାପରେ ଛଉଳ ମେଲାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀରେ ପୁତ୍ରଦା ଏକାଦଶୀ ନୀତି ପାଳନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ରେ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି :

ତା ୧୪.୧.୨୭ ରିଖ ଶୁଭ୍ରବାର ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ହେତୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀରେ ପୂର୍ବ ପରମ୍ପରା ପ୍ରକାରେ ନୀତିମାନ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଭାବେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ମଙ୍ଗଳଆଳତି, ଅବକାଶ ନୀତି ବଢ଼ିବା ପରେ ଫୁରା ପହରଣ ଲାଗି ସହିତ ତ୍ରିମୁଣ୍ଡିରେ ମକର ଚାଲ ଲାଗି ହୋଇ କର୍ପର ଲାଗି ପୂର୍ବକ ବେଶ ବଢ଼ିଥିଲା । ପରେ ପାଣିପଡ଼ି ଗୋପାଳବଳୁର, ସକାଳ ଧୂପ ସରିଥିଲା । ସକାଳ ଧୂପ ସରିଲା ପରେ ମୌଳମ ହୋଇ ଯାତ୍ରାଙ୍ଗ ମହାସ୍ନାନ, ସର୍ବାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୋଇ ନୂଆ ଲୁଗା ଏବଂ ଛଅମୂର୍ତ୍ତି ଅଳଙ୍କାର ଲାଗି ସହିତ ବେଶ ବଢ଼ି ପାଣିପଡ଼ି ଗୋକ୍ରାଣ୍ଡି ଗୋପାଳବଳୁର ଏବଂ ସକାଳ ଧୂପ ସରିଥିଲା । ସକାଳ ଧୂପ ସରିଲା ପରେ ମୌଳମ ହୋଇ ଯାତ୍ରାଙ୍ଗ ମହାସ୍ନାନ, ସର୍ବାଙ୍ଗ ଚନ୍ଦନ ଲାଗି ହୋଇ ନୂଆ ଲୁଗା ଏବଂ ଛଅମୂର୍ତ୍ତି ଅଳଙ୍କାର ଲାଗି ସହିତ ବେଶ ବଢ଼ି ପାଣିପଡ଼ି ଗୋକ୍ରାଣ୍ଡି ଗୋକ୍ରାଣ୍ଡି ଧୂପ ତାକି ଯାଇଥିଲା । ଘଣ୍ଟାରେ କାହାଳୀ ପରୁଆର ସହିତ ତଳିଛ ପ୍ରଧାନୀ

ହାତପୋଠ ପୂର୍ବକ ଭୋଗ ଛାମୁକୁ ଆସିଥିଲା । ମୁଦିରଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦଲାଗି କରିବା ପରେ ତିନିଜଣ ପାଳିଆ, ପୂଜାପଣ୍ଡା ଶୋଭଣ ଉପଚାରରେ ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଧୂପ ପୂଜା ବସିଥିଲେ । ଟେରା ପଡ଼ିବା ପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଢ଼ିର ପାଳିଆ ପୂଜାପଣ୍ଡା, ରୋଷପାଇକ, ପତ୍ରାବୁଦ୍ଧ, ସୁଆରବନ୍ଦୁ ବାହରକୁ ଆସି ଭିତର ବେଢ଼ାରେ ଅନ୍ଧଦିଗବଳି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ଭିତରକୁ ଯିବା ପରେ ଭୋଗ ସମାପନ ହୋଇଥିଲା । ଏହାପରେ ପାଣି ପଡ଼ି ଟେରା ବକ୍ଷାଯାଇ ପୂର୍ବଦିନରୁ ଭୋଗମଣ୍ଡପ ଘରେ ଅଧିବାସ ହୋଇ ରହିଥିବା ମକର ଭୋଗ ନିମିତ୍ତ ତାକି ଯାଇଥିଲା । ସୁରଣମୋଗ୍ୟ, ପୂର୍ବରୁ ଶୁଦ୍ଧସୁଆର ଗୋଦାମରୁ ନତିଆ, ଘିଅ, ମିଠା, ମଷଳା ଓ ଦୁଧସର ନେଇ ମକର ଚାଉଳ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ । ପରେ ପତ୍ରାବୁଦ୍ଧମାନେ ବାମୁହୁଁ ବାନ୍ଧି ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ପରୁଆରରେ ମକର ଚାଉଳକୁ ନା ବେଢ଼ା ବୁଲାଇ ଛାମୁରେ ରଖିଥିଲେ । ଏହାପରେ ମହାଭୋଲ ଦୁଧ, ଗୁଡ଼ିଆ ଶାକର, ହତପ ନାଯକ ନଳିପାନ ଓ ଛାଟିପାନ ବେଢ଼ାକୁ ଯାଇ ଛାମୁରେ ରଖିବା ପରେ ମୁଦିରଷ୍ଟ ପ୍ରସାଦ ଲାଗି କରିଥିଲେ । ପଞ୍ଚୋପଚାରରେ ଭୋଗ ସରିଥିଲା । ଭୋଗ ସରିଲାପରେ ପୂଜାପଣ୍ଡା, ପତିମହାପାତ୍ର ଓ ମୁଦିରଷ୍ଟ ବୟାପନା କରିଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀ ରେ ଦେବାଭିଷେକ ଓ ପୁଷ୍ପାଭିଷେକ ପୂର୍ଣ୍ଣମା :

ତା ୧୭.୧.୨୭ ରିଖ ସୋମବାର ପୌଷ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଅବସରରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀରେ ପୁଷ୍ପାଭିଷେକ ବା ଦେବାଭିଷେକ ନୀତି ଯଥାରାତି ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ବଦିନ ରାତ୍ର ଚନ୍ଦନଲାଗି ବଢ଼ିଲା ପରେ ପୂର୍ବରୁ ଧୋ-ପଖାଳ ହୋଇ ରହିଥିବା ଭୋଗମଣ୍ଡପ ଘରେ ପର୍ବଯାତ୍ରା ଯୋଗାଣିଆ ରୋଷ କୃଥରୁ ପାଣି ଆଣି ୨୭ ଗରାରେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତ କରିବା ସହିତ ୨୯ ଗରାରେ ଜଳ ଭର୍ତ୍ତ କରିବା ସହିତ ରଖିଥିଲେ । ମୋଟ ୧୦୮ ଗରାକୁ ୪ ବାଢ଼ା କରି ରଖିଲା ପରେ ଚେମେଡ଼ି ପତନି ଘୋଡ଼ାର ଫୁଲ ଚନ୍ଦନ ଦିଆଯାଇ ଅଧିବାସ ହୋଇଥିଲା । ପରେ ତଢ଼ାଉ କରଣ ଉଚ୍ଚ ଦୁଆରକୁ ମୁଦ ଦେଇଥିଲେ । ତା'ପରେ ବଢ଼ିସିଂହାର ବେଶ ବଢ଼ି ଭୋଗ ସରିଲା ପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସାମ୍ବା କାନ୍ଦ ନିକଟରେ ଏକଗୋଟି ଭଦ୍ରାସନ ରଖାଯାଇ ଏହା ବଢ଼ିପାର୍ଶ୍ଵରେ ମାଯିବାଢ଼ା ଦିଆଯାଇଥିଲା । ଭଦ୍ରାସନ ଉପରେ ପାହାଡ଼ା ପଢ଼ି ଦର୍ପଣ ଅଧିବାସ ହୋଇ ରାତ୍ର ପହୁଢ଼ି ହୋଇଥିଲା । ପୂର୍ଣ୍ଣମା ଦିନ ଦୈନିକନ ନୀତି ପ୍ରକାରେ ସକାଳ ଧୂପ ପୂଜା ବସିବା ସମୟରେ ପ୍ରତିହାରି ନିଯୋଗ ସାମନାରେ ହୋଇଥିଲା । ଧୂପ ସରିଲାପରେ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାଢ଼ିରେ ମୌଳମ ହୋଇ ମହାସ୍ନାନ ପୂଜା ୧୦ ହୋଇ ଭୋଗମଣ୍ଡପ ଘରୁ ୪ ବାଢ଼ାରେ ଜଳ ଗରାମାନ ଗରାବଦୁମାନଙ୍କ ଦୀଗା ବାମୁହୁଁ ବହିତ ଘଣ୍ଟା, ଛାତ, କାହାଳୀ ପରୁଆରରେ ଛାମୁକୁ ଆସିଲା ପରେ, ଖଇକୋରା ଭୋଗ ସରି ଅଭିଷେକ ନୀତି ସମାପନ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ପାଣିପଡ଼ି ତିନି ବାଢ଼ିରେ ଅଭିଷେକ ବେଶ ହୋଇଥିଲେ । ପରେ ଘଣ୍ଟା, ଛତା, କାହାଳୀ ସହିତ ତଳିଛ, ପ୍ରଧାନୀ ହାତ ପୋଠରେ ଛେକ ଛାମୁକୁ ଆସିଲା ପରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମାଜଣା ହୋଇ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରେ ଲାଗି ହୋଇଥିଲେ । ଭିତରକୁ ଦଶ୍ମତ୍ରୁତ୍ତ ଧରିଥିଲେ, ପାଳିଆ ମୋକାପ ଛତ୍ରକୁ ଜାବୁଡ଼ି ଧରିଥିଲେ । ଏହାପରେ ଭୋଗ ସରି ବୟାପନା ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ମୁଦିରଷ୍ଟ ପୂଲଶର, ଆୟୁଧ ଲାଗି କରି ଘମର, ଆଳଟ କରିଥିଲେ । ପରେ ଘାସାବିଡ଼ିଆ, ଦହିପଟି ମଣୋହୀ ହୋଇ ପୂଲଶର ମୌଳମ ହେବା ପରେ ରଘୁନାଥ ସିଂହାସନକୁ ବିଜେ ହୋଇ ଆଜ୍ଞାମାଳ ପାଇ ପାଳିଙ୍କୁ ବିଜେ ହୁଅତେ ମୁଦିରଷ୍ଟ ବର୍ଷପଢ଼ି ଶାଢ଼ୀ ବାନ୍ଧିଥିଲେ । ମୁଦିରଷ୍ଟ ଶାଢ଼ୀ ବାନ୍ଧି ପାଳିଆ ଖୁଣ୍ଟିଆ ଓ ଆସ୍ତାନ ପଢ଼ିଆରୀଙ୍କ ଉପମୁକ୍ତିରେ ଜମ୍ବେଶ୍ଵର ମନ୍ଦିରକୁ ଯାଇ ଭୋଗ ନୀତି ସାରି ସ୍ଵର୍ଗହକୁ ଆସନ୍ତେ ମଙ୍ଗଳାର୍ପଣ ହୋଇ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ନୀତିମାନ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖମୋଗ୍ୟ ଯେ ଏହି ଦିନ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ‘ସୁନାବେଶ’ ହୋଇଥାଏ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ମନ୍ଦିର ଭିତରେ ଥିବା ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ରୂପା ଛାଉଣି କବାଟ ସମ୍ମାପନ

ବିଶ୍ୱବଦିତ ଜଗତର ନାଥ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ରରେ ଆବାହମାନ କାଳରୁ
ପୂଜିତ ହୋଇ ଆସୁଥିଲା । ଶ୍ରୀମଦିର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ କଳିଙ୍ଗ ସ୍ଵପ୍ନି ଶୌଲୀରେ ନିର୍ମିତ ।
ଦୈନନ୍ଦିନ ପୂଜା ନୀତି ତଥା ବିଶେଷ ପାର୍ବତୀ ନୀତି ଶ୍ରୀମଦିର ସ୍ଵଭୁଲିପି
ଅନୁଯାୟୀ ପାଳନ କରାଯାଇଥାଏ । ଶ୍ରୀମଦିର ତଥା ଏହାର ପରିସରରେ
ଥିବା ପାର୍ଶ୍ଵ ମନ୍ଦିରର ବିଭିନ୍ନ ମୁଖ୍ୟ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ନୀତି
ସହିତ ଜଡ଼ିଛି । ଏହି କାରଣରୁ ଡକ୍କ ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ଯଥେଷ୍ଟ ଗୁରୁଗୁରୁଷ୍ଵର୍ଷ ଭୂମିକା
ଗ୍ରହଣ କରିଥାଏ । ଏହି ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକ ଦ୍ୱାର ବହୁତ ପୁରାତନ
ଏବଂ ଏହାର ନିର୍ମାଣ ଶୌଲୀ ମଧ୍ୟ ପୁରାତନ ଯୁଗର ବୈଷ୍ଣୋକ ବିନିର୍ଜିଷ୍ଟ
ବିବରଣରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଅଛି, ଯାହାକି କାଳକୁମେ ଦୁର୍ବଳ ଏବଂ ସୁଖରୁ
ରୂପେ ବ୍ୟବହାର ଅନୁପ୍ଯୋଗୀ ହୋଇପଡ଼ିଛି ।
କେତେକ ଦ୍ୱାରରେ ଲାଗିଥିବା ପିତଳ ଛଦର ଏବଂ
ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପକରଣ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ବହୁ ପୁରୁଣା
ହୋଇଯାଇଥିଲା ।

ଜରୁରୀ ଆବଶ୍ୟକତା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ମଧ୍ୟରେ
ଥିବା ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଏହି ଦ୍ୱାର ଯଥା :- (୧)
ଜୟ-ବିଜୟ ଦ୍ୱାର (୨) ବେହରଣ ଦ୍ୱାର (୩)
କଳାହାଟ ଦ୍ୱାର (୪) ଭୋଗମଣ୍ଡପ ପର୍ଶିମ ପାର୍ଶ୍ଵ ଦ୍ୱାର
(୫) ସାତ ପାହାଟ ଦ୍ୱାର (୬) ଆଦି ନୃସିଂହ ମନ୍ଦିର
ଗର୍ଭଗୁହ ଦ୍ୱାର (୭) ମା' ବିମଳା ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୁହ
ଦ୍ୱାର (୮) ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୁହ ଦ୍ୱାର ଗୁଡ଼ିକ
ନୃତନ ରୂପେ ଉନ୍ନତମାନର କାଠ ବ୍ୟବହାର
କରାଯାଇ ଥିଲେ ରୂପା ଛଦର ଆବରଣ କରିବା
ସହିତ ଉଚମାନର ଆନୁଷ୍ଠାନିକ ଉପକରଣ ଲଗାଇବା
ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଏହି ଆଠଟି ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ
ମୂଳ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର କରାଯାଇ ନୃତନ ରୂପେ ପୁନଃ

ସଂସ୍କୃତ କରିବା ସକାଶେ ମୁଦ୍ୟାଇର ଜଣେ ଦାତା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟୟଭାର ବହନ କରି ଦାନ୍ସୁତ୍ରରେ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଵାକୃତି ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ୟାୟୀ ଏହି ଆଠଚି ଦ୍ୱାରର ନିର୍ମାଣ ଓ ସଂସ୍କୃତନ କାର୍ଯ୍ୟ ଉକ୍ତ ସଂସ୍କୃତ (ଦାତା) ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦନ କରାଇବା ସକାଶେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପରିଷଳନା କମିଟି ଅନୁମୋଦନ କରିଥିଲେ । ଏଥୁ ସକାଶେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ସେହି ସଂସ୍କୃତ ସମସ୍ତ ପ୍ରକାର ସହାୟତା ପ୍ରଦାନ କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥିର ହୋଇଥିଲା । ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁପରିଷଳନା କରିବା ସକାଶେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପରିଷଳନା କମିଟିର ଅନୁମୋଦନ ସହିତ ଏକ ୨୧ ଜଣିଆ କମିଟି ଗଠନ କରାଯାଇଥିଲା । ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଶାସନ ଦ୍ୱାରା ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଓ ପୁନଃ ସଂସ୍କୃତ କାର୍ଯ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ପ୍ରତ୍ନତତ୍ତ୍ଵ ବିଭାଗ ଅନମତି ପ୍ରଦାନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହାପରେ ଉଚ୍ଚ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟକୁ ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ ଭାବରେ ସମ୍ପଦନ କରିବା
ପାଇଁ ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ କମିଟି ଯଥା :- ବୈଶ୍ୟକ କମିଟି, ସେବାୟତ କମିଟି,
ଡାରାଖ କମିଟି ଇତ୍ୟାଦି ଗଠନ କରିବା ସହିତ ବିଭିନ୍ନ ସମୟରେ ଜୟନ୍ତୀ
ବୈଂକ କରିଆରେ ପ୍ରକାର ଭିତି ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ ଖସଢ଼ା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇ
ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ ପ୍ରଶାସନର ନିର୍ମାଣ ବିଭାଗ ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସୂଚନ୍ତରୁ ରୂପେ
ସମ୍ପଦନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ବୈଶ୍ୟକ ବିବରଣୀ : ପୂର୍ଣ୍ଣା ଦ୍ୱାରମୁଢ଼ିକ ଶିଳ୍କୁଳୀ ଓ ପୁଲି ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସର୍କର୍ତ୍ତା ସହିତ ମୂଳ ସ୍ଥାନରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲା । ତପ୍ରରେ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ପଢ଼ିବିରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିବା କଳଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଲୁହା ଫ୍ରେମକୁ ମୂଳ ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଯାଇଥିଲା । ଜୟ ବିଜୟ ଦ୍ୱାର ଓ ବେହରଣ ଦ୍ୱାରର ଲୁହା ଫ୍ରେମର କବଜା ଏକ ବିଶେଷ ବୈଶ୍ୟକ ପ୍ରଣାଳୀରେ ତିଆରି କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକି ଏକ ଗା ଇଞ୍ଚ ବ୍ୟାସ ବିଶିଷ୍ଟ ମଜଭୁତ ଲୁହାଦଣ୍ଡକୁ କବାଟ ଲାଗିବାକୁ ଥିବା କାନ୍ତି ପଟେ ଠିଆ ଭାବରେ ପଥର ଚଟାଣରେ ତିଆରି ହୋଇଥିବା ମାଛକୋ କଂକିଟ ନିଅଁ ଓ ଲୁହା ଫ୍ଲେଟ ଉପରେ ବୋଲୁ

द्वारा संस्कृत प्रकाशन करागला । एहि लुहादण्डे उपरिभाग रे मथ लुहा
 प्लेट बोल्हि करायाइ अच्छि । एहि लुहादण्डे रे एटि लेखाएँ कवजा
 संयुक्त करायाइ थला । तस्वरे एहि प्रेमरे पूर्वभूत प्रस्तुत होइथुवा
 बर्मा घागुआन काठ कबाट संयोग करायाइ नृतन द्वारकु निर्दिष्ट
 स्थान रे स्थापन करायाइ एवं एहा उपरे अंडिङा घमन्ह कुशला
 कारिगर द्वारा कलिङ्ग भास्कर्यपर कलाकृति घमन्ह रूपा छद्दर आवरण
 करायाइ अच्छि । प्रकाश आउकी, एहि रूपा छद्दर कलाकृति चयन
 करिबा पाइँ कमिटि उपरान्ह रघुवाजप्युर शिष्टग्राम परिदर्शन करिथुले ।
 एहापरे बरिष्ठ प्रशासनिक अधिकारी, भारतीय प्रत्तितद्वा द्विभाग र
 पदाधिकारी ओ षेबकमानकू नैज एक
 उक्तप्रतिरूप कमिटि रे चित्रकला घमन्हकरे घविशेष
 आलोचना होइथुला एवं त्ति द्वार मथरु
 केउथुरे कि प्रकार चित्रकला बयक्त हार
 करायिब, ताहा स्त्रीर करायाइ थला । अन्य त्ति
 द्वारर कवजा लगाइबा पाइँ पथर कान्हुरे
 आवश्यक मुठाबक कशा करायाइ घेउरे
 लुहादण्ड (बोल्हि लागिबा पाइँ नंग) उर्ति करि
 एपोक्ति ग्राउटिंग करायाइ अच्छि । एहि नंग्गुड्डिकू
 लुहा प्लेट उष्टिकूरे लगायाइ कवजा गुड्डिकर
 भार बहन करुथुवा लुहा प्रेम लगायाइ अच्छि ।
 एहापरे स्त्रीरकृत कलाकृति र रूपा छद्दर
 आवरण कार्यप्रयोग करायाइ अच्छि । घमन्ह
 द्वाररे लागिथुवा आनुष्ठानिक उपकरण घान
 परिबर्त्तन नकरि नृतन भावरे निर्मित उक्तमानर
 मन्जुष्ट उपकरण संयोग करायाइ अच्छि । षेबक
 मानकूर परामर्श क्रमे महाप्रभुकू घेबा नाटि
 निर्बिघ्नरे तथा बहज भावरे होइपारिबा उक्ति घमन्ह उपकरण निर्दिष्ट
 स्थान रे संस्कृत प्रकाशन करायाइ अच्छि ।

ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରଥଯାତ୍ରା ୨୦୭୯ ବେଳେ ଶ୍ରୀବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ଗୁଡ଼ିଛି
ମନ୍ଦିରରେ ଅବସ୍ଥାନ କରୁଥିବା ସମୟରେ ନା ଗୋଟି ଦ୍ୱାର ଯଥା :- ଜୟ-
ବିଜୟ ଦ୍ୱାର, ବେହରଣ ଦ୍ୱାର ଓ ଭୋଗମଣ୍ଡଳ ପର୍ଷିମ ଦ୍ୱାର (ଗବୁଡ଼ ପ୍ରମ୍ବନ
ନିକଟସ୍ଥ)ର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ମାତ୍ର ୭ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ସଂସ୍ଥାପନ
କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଡଃ. କ୍ରିଶ୍ମନ କୁମାରଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ
ଚତ୍ଵାବଧାନରେ ତଥା ସୁଚିତ୍ତ ପରାମର୍ଶ କ୍ରମେ ଏହିସବୁ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା
ସମ୍ଭବପର ହୋଇପାରିଥିଲା । ରୂପା କବାଟ ଲାଗିବା ପରେ ନୀଳାଦ୍ଵି ବିଜେ
ଅବସରରେ ସ୍ଥିଯଂ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଶ୍ରୀହଞ୍ଚଳରେ ଜୟ-ବିଜୟ ଦ୍ୱାର ଉନ୍ନତ
କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସେବିନର ନୀତି ସହିତ ଜଡ଼ିତ । ସମୟର
ସୁନ୍ଦର ଦୃଷ୍ଟିରୁ କଳାହାଟ ଦ୍ୱାର କାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇପାରି ନାହିଁ, ଯାହାକି ୨୦୭୭
ରଥଯାତ୍ରା ସମୟରେ ସମ୍ବାଦନ କରାଯିବାକୁ ସ୍ଥିର ହୋଇଛି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ରଥଯାତ୍ରା ୨୦୨୧ ପରେ ଅଗଣ୍ଠ ମାସ ୧୭ ତାରିଖ
ରୁ ୩୧ ତାରିଖ ମଧ୍ୟରେ ଅବଶିଷ୍ଟ ୪ଟି ଦ୍ୱାର ଯଥା :- (୧) ସାତ ପାହାଚ
ଦ୍ୱାର (୨) ଆଦି ନୃଦ୍ୱିଷ୍ଟ ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୃହ ଦ୍ୱାର (୩) ମା' ବିମଳା ମନ୍ଦିର
ଗର୍ଭଗୃହ ଦ୍ୱାର (୪) ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀ ମନ୍ଦିର ଗର୍ଭଗୃହ ଦ୍ୱାରର ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ
ଭାବେ ସମାପନ କରାଯାଇଥିଲା ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ଅପାର କରୁଣାରୁ ଏହି ସାତଟି ଦ୍ୱାର ରୂପାରେ ଛଳକିଲା, ଯାହାକି ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ଶୋଭାବର୍ଦ୍ଧନ ସହିତ କୋଟି କୋଟି ଉତ୍ତମାନଙ୍କର ଭାବନାରେ ନୃତ୍ୟାନ୍ତ ଆବେଗ ତଥା ଦିବ୍ୟତୃଷ୍ଣି ସଞ୍ଚରଣ କରି ଏକ ନୃତ୍ୟାନ୍ତ ପରିଚୟ ସ୍ମୃତି କରିଛି ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତର ଗାରିମା ବିଶ୍ୱାସରରେ ପରିବ୍ୟାସ ହୋଇପାରିଛି ।

● ଇଂ.ଗୋକୁଳାନନ୍ଦ ସାବଡ଼, ସହକାରୀ ଯତ୍ନୀ (ନିର୍ମାଣ) ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ପ୍ରଶାସନ, ପୁରୀ

ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ଉପରି

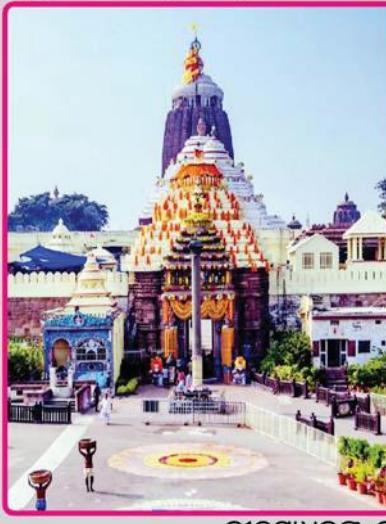
ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଉଚ୍ଚାର

କିନ୍ତୁ ବହୁପୁରାଣ କିମ୍ବା ନାରଦପୁରାଣରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁ ଜୟନୀଳମଣିରେ ନିର୍ମିତ ମାଧବରୂପରେ ପୂର୍ବରୁ ପୂଜିତ ହେଉଥିବାରୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କୁ ଶବରମାନେ ପୂଜା କରୁଥିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ନାହିଁ । ପଦ୍ମପୁରାଣରେ କଥ୍ଯ ହୋଇଛି ଯେ ନୀଳମଣିରୀଠାରେ ଭଗବାନ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କୁ ଦେବତାମାନେ ହିଁ ଗୋପନରେ ପୂଜା କରୁଥିଲେ । ନିକଟରେ ରହୁଥିବା ଶବରମାନେ ଦିନେ ଏକଥା ଜାଣିପାରି ତାଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବାରୁ ସେମାନେ ତତ୍ତ୍ଵରୂପ ହୋଇ ମୁଣ୍ଡ ପାଇଥିଲେ ।

ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ଉପରି ସମ୍ପର୍କରେ ଓଡ଼ିଆ

ମହାଭାରତରେ ଆଉ ଏକ ଉପାଖ୍ୟାନ ବର୍ଣ୍ଣତ ହୋଇଛି । ତାହା ଏହି ଯେ ଦ୍ୱାପରମ୍ୟୁଗରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାଙ୍କର ଲୀଳା ସମ୍ପଦ କରିବା ପରେ ବୈକୁଣ୍ଠାମକୁ ଫେରିଯିବାକୁ ଜାଣା କଲେ । ପ୍ରଥମେ ସେ ତାଙ୍କ ଯଦୁବଂଶର ବୀରମାନଙ୍କୁ ପରଞ୍ଚର ମଧ୍ୟରେ ଯୁଦ୍ଧ କରାଇ ବିନାଶ କଲେ । ବଳରାମ ମଧ୍ୟ କଠୋର ତପସ୍ୟା କରି ଦେହତ୍ୟାଗ କଲେ । ଶେଷରେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ନିର୍ଣ୍ଣିତରେ ନିଜର ମହାପ୍ରସାନ କଥା ଭାବି ଗୋଟିଏ ଶିଆଳିତା ଉପରେ ଗୋଡ଼କୁ ଗୋଡ଼ ଛୟି ଶୋଇଥିବା ବେଳେ ଜରା ନାମକ ଗୋଟିଏ ଶବର ତାଙ୍କ ପାଦକୁ ଦୂରରୁ ଦେଖୁ ତାହାକୁ ହରିଶର କାନ ଭାବି ଶର ବିନ୍ଧିଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ସେହି ଶରାୟାତର ଯନ୍ତ୍ରଣରେ ଆର୍ଣ୍ଣନାଦ କରିବାରୁ ଜରାଶବର ତାଙ୍କ ନିକଟରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ନିଜର ଭୁଲ ଜାଣିପାରି ବହୁତ ଅନୁଭାପ କଲା । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତାହାକୁ ସାହନା ଦେଇ,

ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ଯାଇ ଅର୍ଜୁନଙ୍କୁ ସମ୍ପଦ ଦେବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ । ଅର୍ଜୁନ ସବୁକଥା ଶୁଣି ଦ୍ୱାରକା ଆସିଲେ ଓ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଅର୍ଜୁନଙ୍କ ଠାରୁ କଳା ହରଣ କରି ପଞ୍ଚଭୂତ ଶରୀରକୁ ଛାଡ଼ି ବୈକୁଣ୍ଠକୁ ଛାଲିଗଲେ । ତା'ପରେ ଅର୍ଜୁନ ଓ ଜରାଶବର କୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିଣ୍ଡକୁ ଦ୍ୱାରିବାକୁ ତେଷ୍ମା କଲେ । କିନ୍ତୁ ଛାନ୍ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେହି ପିଣ୍ଡ ପୋଡ଼ିଲା ନାହିଁ । ଶେଷରେ ଶୂନ୍ୟବାଣୀ ହେଲା ଯେ କୃଷ୍ଣଙ୍କର ଏହି ଅପୋଡ଼ା ପିଣ୍ଡ କଳିଯୁଗରେ ପୂଜା ପାଇବ, ତେଣୁ ତାହାକୁ ସମୁଦ୍ରରେ ପକାଇଦିଅ । ଅର୍ଜୁନ ଓ ଜରାଶବର ସେହିପରି କରି ଫେରିଗଲେ । ଏହାପରେ ମହାଭାଜ ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ସମ୍ପାଦେଶ ପାଇ ଜରାଶବର ପାଖକୁ ଆସିଲେ ଓ ଜରାଶବର ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଏକ ସ୍ଵପ୍ନାଦେଶ ପାଇଥିବା ସ୍ଵରଣ କଲେ । ଉଭୟେ ମିଶି ରୋହିଣୀକୁଣ୍ଠରୁ ସେହି ପିଣ୍ଡକୁ ଉଦ୍ଧାର କଲେ । ପିଣ୍ଡଟି ସେତେବେଳେ ତାଣ ହୋଇ କାଠ ପାଲଟି ଯାଇଥିଲା । ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ତତ୍ତ୍ଵରୁ ଛାଇଗୋଡ଼ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ାଇ ମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଵାପନ କଲେ ଓ ତାଙ୍କର ପୂଜା ବ୍ୟବସ୍ଥା କଲେ । ଅବସ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ାଇବାର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯୋଗୁ ତାହା ଅଧାଗଡ଼ା ରହିଯାଇଥିଲା ।

ପରବର୍ତ୍ତୀ କାଳରେ ଓଡ଼ିଆ କବିମାନେ ଏହି ତଥ୍ୟକୁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷ ବିକଶିତ କରିବା ସଙ୍ଗେ ସାରଳାଦାସଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣତ ଘଟନାକୁ ଦ୍ୱାରା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟିଛି । କିନ୍ତୁ ସାଧାରଣ କଥା ହେଉଛି ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କ ପିଣ୍ଡ ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏକ ଅପୋଡ଼ା ଭୂମିରେ ଦାହ କରାଯାଇଥିଲା ଓ ପରେ ସମୁଦ୍ରକୂଳରେ ବାକ୍ଷିମୁହାଣ ନାମକ ସ୍ଥାନରେ ଲାଗିଥିଲା । ବିଶ୍ୱାସବୁ ବା ବସୁନାମକ ଜଣେ ଶବର ତାହାକୁ ପାଇ ନୀଳମାଧବ ରୂପରେ ଗୋପନରେ ପୂଜା କରୁଥିଲା । ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ଵର୍ଗ ତାହା ହାତରୁ ଫଳମୂଳ

ଭୋଗ ଗ୍ରହଣ କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ଦୂତ ବିଦ୍ୟାପତି ତାଙ୍କୁ ଦଶନ କରିବାରୁ ସେ ଆଉ ସ୍ଵର୍ଗ ଭୋଗ ଗ୍ରହଣ କଲେ ନାହିଁ । ଦେଉଳତୋଳାରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ ବିଦ୍ୟାପତି ଶବରପଲ୍ଲୀରେ ପହଞ୍ଚିବା ପରେ ଶବରରାଜାର କନ୍ୟା ଲକିତାର ପ୍ରେମ ଫାଶରେ ବାନ୍ଧି ହେଲେ । ଶବରରାଜା ଲକିତା ଓ ବିଦ୍ୟାପତିଙ୍କର ବିବାହ ମଧ୍ୟ କରାଇଦେଲେ । ବିଦ୍ୟାପତିଙ୍କର ନୀଳମାଧବ ଦର୍ଶନ କରିବାକୁ ଜାହା ହେବାରୁ ଲକିତାର ଅନୁରୋଧରେ ଶବରରାଜା ବିଦ୍ୟାପତିଙ୍କୁ ସେହି ଗୁପ୍ତସ୍ଥାନକୁ ନେଇଗଲେ ସିନା, ସେ ବାଟ ଜାଣି ନପାରିବା ଭଲି ଅନ୍ତପୁରୁଷ ବାନ୍ଧିଦେଲେ । ଲକିତା ବିଦ୍ୟାପତିଙ୍କ ଗାମୁଛା କାନ୍ଦିରେ ମାଘତିଳ ମୁଠାଏ ବାନ୍ଧି, ତାଙ୍କୁ ଗଲାବେଳେ ଲୁଣର ବାଟ ଦୁଇପାଖେ ବୁଣିବାକୁ କହି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାରେ ସେହି ତିଳଗୁଡ଼ିକ ଗଛ ହୋଇଗଲେ ଯେପରି ସହଜରେ ବାଟ ବିହିହେବ, ସେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଦେଲା ଓ ବିଦ୍ୟାପତି

ନୀଳମାଧବଙ୍କ ଦର୍ଶନ ପରେ ସେତେବେଳେ ରାଜା ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ନେଇ ଆସିଲେ, ସେ ସୁବିଧାରେ ନୀଳମାଧବଙ୍କ ଆସ୍ତାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଟ କହାଇ ପାରିଲେ । ହେଲେ ସେତେବେଳେ କୁଳ ନୀଳମାଧବ ଅନ୍ତର୍ଜାନ ହୋଇ ଯାଇଥିଲେ ।

ପରେ ଦୌବାଣୀ ପ୍ରକାରେ ରାଜା ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ପୂର୍ବୋତ୍ତର ବାକ୍ଷି ମୁହାଣରେ ହିଁ ଦାରୁର ସନ୍ଧାନ ପାଇଲେ ଓ ସେହି ଦାରୁରେ ହିଁ ତତ୍ତ୍ଵାମୂର୍ତ୍ତି ଗଠିତ ହୋଇଥିଲେ । ଦାରୁକୁ ଗାତା ଓ ହରିବଂଶରେ ମହାପ୍ରଭୁ ସ୍ଵତଃ ତତ୍ତ୍ଵାମୂର୍ତ୍ତି ହୋଇଥିବା କୁହାଯାଇଥିବା ସ୍ଵାଳେ ଦେଉଳତୋଳାରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ ଜଗନ୍ନାଥ ଜଣେ ବୁଢ଼ା ବଢ଼େଇ ରୂପରେ ଆସି ଏକୋଇଶ ଦିନ ମଧ୍ୟରେ ଦ୍ୱାର ବନ୍ଦ କରି ମୂର୍ତ୍ତି ଗଢ଼ିବାକୁ କହିଥିଲେ । ରାଜା ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ରାଣୀ ଗୁଣ୍ଠିଙ୍କ କଥାରେ ପଢ଼ି ଦିନରେ ଦ୍ୱାର ଖୋଲିଦେବାରୁ ମୂର୍ତ୍ତି ଅଧାଗଡ଼ା ରହିଗଲେ । ଏହା ଦେଖୁ ରାଜା ଜୟନ୍ଦ୍ରପ୍ରସ୍ତୁ ବିଳକ ହୋଇ ରୋଦନ କରିବାରୁ ସ୍ଵର୍ଗ ଜଗନ୍ନାଥ ରାତ୍ରିରେ ତାଙ୍କୁ ସ୍ଵପ୍ନରେ ଦର୍ଶନ ଦେଇ ସେହି ଅସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ହିଁ ପୂଜା କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ ।

● (ସୌଜନ୍ୟ- ଶ୍ରୀକ୍ଷେତ୍ର ପରିଚିତ (ପୁଷ୍ଟକ), ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ପ୍ରକାଶନ, ପୁରୀ)

ଜାଣିବା କଥା ...

ଅଣାଷର

ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର :

୧. ପ୍ର - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ପରମରାରେ 'ଖୋଲବଡ଼ା'ର ଅର୍ଥ କ'ଣ ?
- ଉ - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ଏକ ପ୍ରକାର ତୋଗଦ୍ରବ୍ୟ ବିଶେଷ । ଏହା ଶ୍ରୀଜୀଭଙ୍କ ପୂଜାରେ ଲାଗି ହୁଏ ।
୨. ପ୍ର - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିରରେ 'ଖୋଲାୟର' କ'ଣ ଗୁରୁତ୍ୱବହନ କରିଥାଏ ?
- ଉ - ଏହି ଘର ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ନାହିଁ । ଅଧିକାଂଶ ସମୟରେ ଏହା ବନ୍ଦ ଥାଏ । କିନ୍ତୁ ଆଶ୍ରିନ ମାସରେ ଦେବୀଙ୍କର ଶୋଳ ପୂଜା ସମୟରେ ଏଠାରେ ତାଟ ରଖାଯାଏ ।
୩. ପ୍ର - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ପୂଜା ବିଧୁରେ 'ଗାଇଠା'ର ଗୁରୁତ୍ୱ କ'ଣ ?
- ଉ - ଭାଇଙ୍କ ଭୂନାକୁ ପ୍ରଥମେ ଗରମ ପାଶିରେ ସିଂହାର ସେ ଖଳିକୁ ହାତରେ ଦଳି ହୋଇ କୋଟ ହୋଇ ଗୁଲା କରି ପାଣିରେ ସିଂହାର ତିଆରି କରିବା ପିଠା । ବକୁଳ ଅମାବାସ୍ୟା ଏବଂ ପହିଲି ତୋଗରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ପାଖରେ ଲାଗି ହୁଏ ।
୪. ପ୍ର - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ପୂଜା ବିଧୁରେ 'ଗାଇମୁଗ' କ'ଣ ଗୁରୁତ୍ୱବହନ କରେ ?
- ଉ - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ବିଭିନ୍ନ ପର୍ବତାଶୀଳିରେ ପାଣିରେ ବଦୁରି ଗଜା

ହୋଇଥିବା ଗୋଟାମୁଗ ଗର୍ଭଣା ସଂକ୍ରାନ୍ତି, ପ୍ରଥମାଷମାୟ, ଚିତାଲାଗି ଅମାବାସ୍ୟା, ଦେବସ୍ଵାନ, ନେତ୍ରୋଷବ, ଗୁଣ୍ଠିଷ ଘର ଭୋଗ, ହେରାପଞ୍ଚମାୟ, ଅକ୍ଷୟଦୃତୀୟା, ଦମନକ ଚତୁର୍ଦ୍ରଶୀୟ, ରାମଜନ୍ମ, ଦୋଳ ପୂର୍ଣ୍ଣମା ପ୍ରଭୃତିରେ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଧୂପରେ ଲାଗି ହୁଏ ।

୫. ପ୍ର - ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିରରେ 'ଗଦିପେଟା'ର ଗୁରୁତ୍ୱ କ'ଣ ?
- ଉ - ନାଲିଧିତ୍ତ ଥିବା ଧଳାରଙ୍ଗର ଚେମେତ୍ତି ବସ । ସକାଳ ପୂଜା ଉପରଭାବରେ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥଙ୍କ ବିଶେଷ ଭାବରେ ଅର୍ପିତ ହୁଏ । ଠାକୁରଙ୍କ ଚମକ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଵାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ପୁଷ୍ପାଭିଷେକ, ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମା, ଭାଷ୍ମ ଏକାଦଶୀ, ସ୍ଵାନ ପୂର୍ଣ୍ଣମା, ପୁଷ୍ପାଭିଷେକ, ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମା ପ୍ରଭୃତିରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୁଏ ।

● (ସୌଜନ୍ୟ- ଶ୍ରୀମଦ୍ଭିର ଶରକୋଷ- ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ, ଭୁବନେଶ୍ୱର

ଯୁଗେ ଯୁଗେ ରଥ୍ୟାତ୍ରା ...

ଇଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ କମ୍ପାନୀ ଅମଳରେ ରଥ୍ୟାତ୍ରା ଏବଂ ମନ୍ଦିର ସମ୍ପର୍କିତ ସଂବାଦ

ଇଷ୍ଟ ଇଣ୍ଡିଆ କମ୍ପାନୀ ଶାସନ କାଳରେ ପୁରୀ ରଥ୍ୟାତ୍ରାର ବିବରଣୀ
ନିମ୍ନରେ ପ୍ରଦତ୍ତ କରାଗଲା ।

(୧୭) ୧୮୪୭ ମସିହା ରଥ୍ୟାତ୍ରା

ପୂର୍ବ ପ୍ରକାଶିତ ଛାତ୍ରଙ୍କାରୀ....

ପାରଗୁସନ ରଥ୍ୟାତ୍ରାର ଉତ୍ସବର ଅବସ୍ଥା ସମ୍ପର୍କରେ ନିଜର ମୋହଭଙ୍ଗ
ଘଟିବା ବିଷ୍ୟରେ ଲେଖୁଛନ୍ତି, ‘ଯାତ୍ରାର ଉତ୍ସବର ସମ୍ପର୍କରେ ଅନେକ ମତ
ପ୍ରକାଶ ପାଇଛି । ଶହ ଶହ ଲୋକଙ୍କ ଶବ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପୃଥିବୀଏ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରାଗୁଡ଼ିକ
ସେମାନଙ୍କ ହାତ୍ରେ ଧଳା ଦେଖାଯାଏ- ଲୋକମାନେ ନିଜକୁ ରଥତଳେ
ସମପର୍ଶ କରନ୍ତି ।’ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଅତି ଆଞ୍ଚିତ୍ୟ ହୋଇ ଦେଖିଲି ଯେ, ଇଂଲିଷରେ
ଲୋକମାନେ ଯେପରି ନିଜ ଭିତରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ଓ ହସ ପରିହାସ ପୂର୍ବକ
ମେଳା ଦେଖିବାକୁ ଯାଆନ୍ତି, ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ରାମାନେ ସେହିପରି ସାଧାରଣ ଭାବରେ
ରଥ୍ୟାତ୍ରା ଦେଖିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । ଯାହା ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ମୋର ଧାରଣକୁ ଭ୍ରାନ୍ତ
ବୋଲି ପ୍ରମାଣିତ କଲା । ପ୍ରକୃତରେ ଏସବୁ ଦେଖି ମୁଁ ଅତି ନିରାଶା ହେଲା ।

କେତେଜଣ ଧର୍ମାନ୍ତର ବ୍ୟକ୍ତି ନିଜ ଶରୀର ଦ୍ୱାରା
ରାଷ୍ଟ୍ରାକୁ ମାପୁଥିଲେ । କେତେଜଣ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପରେ
ଗଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ କେତେଜଣ
କିନ୍ତୁ ଅସାଧାରିତ କିମ୍ବା କଳାପ
କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏତିକିମ୍ବା ପୂର୍ବରୁ ଧଳକା ମାରି କିମ୍ବା ଗୋଇଠା ମାରି
ଶୁଅେଇ ଦେଇଥିଲେ । ମୁଁ ଝରିଆଡ଼େ ଗୋଟିଏ ଯାତ୍ରାର ଖୁପୁରୀ ଖୋଜିବାକୁ
ଚେଷ୍ଟା କରୁଥିଲି, ତା’ର ଉତ୍ତିଭାବକୁ ପରୀକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଏବଂ ପାଇଥିଲେ
ଆଗ୍ରହବଶତଃ ନିଜ ପାଖରେ ରଖିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଖୁପୁରୀ ତ ଦୂରର କଥା ମୁଁ
ତା’ର ହାତ୍ରେ ଖୁଣ୍ଡିଏ ମଧ୍ୟ ପାଇଲି ନାହିଁ । ତଥାପି ଯେହେତୁ ଶାସକ ଗୋପୀ
ଏବଂ ଏହି ତଥ୍ୟର ପ୍ରଭୁର କମାନେ ସମାନନ୍ଦାୟ, ତେଣୁ ଆସମାନଙ୍କୁ ଚିତ୍ତ
କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଏତକି ଦୁର୍ଘଟଣା ହୁଏତ କେବେ ଘଟିଥିବ ଏବଂ ଇଣ୍ଡିଆ
ହାଉସର ଧର୍ମ ପ୍ରଭରକ ଓ ପ୍ରବରକମାନଙ୍କର ଯଦି ଏ ବିଷ୍ୟରେ କୌଣସି
ଦିଗଦର୍ଶନ ଥାଏ, ତା’ହେଲେ ସମ୍ବନ୍ଧ ସେମାନେ ଏହାର ଉତ୍ତର ଦେବେ ।

ଏହି ଧର୍ମ ପ୍ରଭରକ ବା ପ୍ରବରକମାନେ ତାର୍ଥ୍ୟକର ପାଇବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଇତୁଷ୍ଟ
କରୁଥିଲେ ଏବଂ ସରକାରଙ୍କ ହସ୍ତକ୍ଷେପ ବନ୍ଦ ହେବାର ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଆଠଜଣ
ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ରା ଆମାହୁତି ଦେଇଥିଲେ । ଶୁଣାଯାଏ ଏହା ଜାହାଙ୍କତ ନଥିଲା, ଭୁଲ
ବଶତଃ ରଥ ଚକ ଭିତରେ ପଶିଯିବା ଦ୍ୱାରା ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା । ସମ୍ବନ୍ଧ
ପୂଜାରୀମାନେ ତାଙ୍କ ଠାକୁରଙ୍କୁ ଦଳି ଦେବା ନିମନ୍ତେ ସେମାନଙ୍କୁ ଜବରଦସ୍ତ
ଫୋଲି ଦେଇଥିଲେ ।

ଏହି ସବୁ ଅଭ୍ୟତ ପଟଣୀ ଯୋଗୁଁ ପ୍ରତିମା ପୂଜକମାନଙ୍କର ସାଧାରଣ ତଥା
ରାଜନୈତିକ ଜୀବନରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରି ଯଦି ଆମେ ସେମାନଙ୍କୁ ପରିରଙ୍ଗନା
କରୁ ତା’ହେଲେ କୌଣସି ଭୁଲ ହେବ ନାହିଁ । ଆମେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କର
କାରଖାନା ମାଲିକମାନଙ୍କୁ ବିଲୋପ ଏବଂ କୃଷ୍ଣକମାନଙ୍କୁ ଧୂଳିଷାର୍ଦ୍ର କରିବାରୁ
ବିରତ ରହି ସାମାନ୍ୟ ସରଳ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ କର ବସାଉ ତାହା ହେଲେ
ସେମାନେ ଭୁଲ ଭୁଲିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଆମେ ଯଦି ପୂଜାରୀମାନଙ୍କର ଅଥବା
ଉପର୍କଣ୍ଠା ଉପରେ ହସ୍ତକ୍ଷେପ କରୁ କିମ୍ବା ଅଞ୍ଚ ତାର୍ଥ୍ୟାତ୍ରାମାନଙ୍କର କୁସ୍ତାର
ଉପରେ ଛପ ପକାଉ, ତା’ହେଲେ ସେମାନେ ନିଷ୍ଠା ଉପରୀତ ଓ ଉତ୍କଳିଷ୍ଟ
ହେବେ । ପାରଗୁସନ ଜଗନ୍ନାଥଙ୍କ ରଥତଳେ ଆହ୍ଵାନୁତ୍ତ ବିଷ୍ୟରେ ମନ୍ତବ୍ୟ
ଦେଇଥିଲେ । ତଃ ତେଜିତ ଶ୍ରୀ ତାଙ୍କର ‘ପିଲାଗ୍ରିମେନ୍ ରୁ ଜଗନ୍ନାଥ’ ନାମକ
ପ୍ରବନ୍ଧରେ ଲେଖିଛନ୍ତି-

‘ବିଗତ ବର୍ଷମାନଙ୍କରେ ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରଥ ତଳେ ଆହ୍ଵାନୁତ୍ତ ଦେବାର
ପ୍ରବଳ ଆଗ୍ରହ ଥିଲା ଏବଂ ରଥ ଯାତ୍ରାର ଏକ ଭାବବିହୁଳ ମୁହଁର୍ଗରେ ଉନ୍ନତି
ହୋଇ ଉଭେଜନା ବଶତଃ ସେମାନେ ରଥତଳେ ନିଜକୁ ସମପର୍ଶ କରୁଥିଲା
ଓ ରଥ ମାତ୍ରିଯାର ମୃତ୍ୟୁ ଘଟିଥିଲା ।

ଶ୍ରୀତିହ୍ୟ ପୃଷ୍ଠାରୁ ...

ପୂର୍ଣ୍ଣ ସରୁପ ପରମେଶ୍ୱର

ଶ୍ରୀ ସରେ ଅଛି ଶ୍ରୀପରମେଶ୍ୱର ‘ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ’ ସ୍ଵରୂପ । ପରମେଶ୍ୱର
ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗ ଜଗନ୍ନାଥ । ମହର୍ଷମାନେ ତାଙ୍କୁ ଶ୍ରୀପରମେଶ୍ୱର ବୋଲି
ସମ୍ମେଧନ କରୁଥିଲେ । ମାଦଳାପାଂଜିରେ ମଧ୍ୟ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଏହି ନାମରେ
ବହୁବାର ସମ୍ମେଧନ କରାଯାଇଛି ।

ପରମ ଶ୍ରୀ

ଶ୍ରୀ ଜଗନ୍ନାଥ । ଥ

ହେଉଛନ୍ତି ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ

ସ୍ଵରୂପ । ତାଙ୍କ ଧାମ

ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ।

ସେଥିପାଇଁ ତ

ପୁରୀ ! ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନର

ପରିଭାଷା ଅନେକ ।

ଗୋଟିଏ କଥା ଆମେ

କୁହୁରୁ ଲୋକ

ଜାଣିପାରିବା- ସକଳ

ଜଗତର ରହସ୍ୟ

ଯେଉଁଠି ଏକାଠି

ରହିଛି, ତାହାର ସାମାନ୍ୟ ଅନୁଭବ ଯେ କରିପାରେ ସେ ଜ୍ଞାନୀ । ଯାର
ମଧ୍ୟ ସୀମା ଅଛି । ଜ୍ଞାନ ଥିଲା ସତ୍ୟମୁଗ୍ରରେ ଶକ୍ତି । ମନ୍ତ୍ର ଥିଲା ତ୍ରେତା
ମୁଗ୍ରରେ ଶକ୍ତି । ଆଉ ଦ୍ୱାପରରେ ! ବୀରତ୍ର ବା ଯୁଦ୍ଧ ଥିଲା ଶକ୍ତି । କଳିରେ
ଶକ୍ତି ହେଲା ସଂଘ ।

ତ୍ରେତାଯାଂ ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଜ୍ଞାନଶକ୍ତି କୃତେଯୁଗେ ।

ଦ୍ୱାପରେ ଯୁଦ୍ଧଶକ୍ତି ସଂପର୍କି କଲୌଯୁଗେ ॥

ଶକ୍ତିମୟ ଜ୍ଞାନକୁ ମହାଜନମାନେ ସାମାନ୍ୟ ଅଳଗା ଭିତରେ ପ୍ରକାଶ
କରିଛନ୍ତି । ମଣିଷ ଭିତରେ ଥିବା ଜ୍ଞାନର ‘ଉଦୟ’ ହୁଏ । ଉଦୟ ହେଲେ
ଜଗତ ରହସ୍ୟ ଭେଦ ହୁଏ । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନକୁ ଯୋଗ ସହିତ ଯୋଡ଼ା
ହୋଇ କୁହାଯାଇଛି- ଜ୍ଞାନଯୋଗ ।

ଜ୍ଞାନ ଯେଉଁଠି କେତ୍ରୀଭୂତ, ସେ ହେଲେ ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପ । ମହାପ୍ରଭୁ
ପୂର୍ଣ୍ଣଜ୍ଞାନ ସ୍ଵରୂପର ପ୍ରତିକ ହୋଇ ଥିବାର ସାମବେଦରେ କୁହାଗଲା-
‘ବେଦାନ୍ତ ବେଦ୍ୟ ପୁରୁଷ’ ରଗବେଦ (ଦଶମ ମଣ୍ଡଳ)ର ମନ୍ତ୍ର ଉପରେ
ଆଞ୍ଚିତ୍ୟ ସାମବ କହିଲେ- ସମୁଦ୍ର ତୀରରେ ଯେଉଁ ‘ଦାରୁ’ ପହଞ୍ଚ ଥିଲେ,
ସେ ଦାରୁମୟ ପୁରୁଷୋରମାଖ୍ୟ । ସେଇ ଦାରୁ ହିଁ ଶ୍ରୀପୁରୁଷୋରମ । ଯିମେ
ଦୁଃଖ ଦୂର ନହେଲେ ଉଭମ ଗତି ସମ୍ବନ୍ଧ ନୁହେଁ । ଏହା ଅନୁଭବର କଥା । ଅନୁଭବ
କରିଥିଲେ ଆମର ମଧ୍ୟମୁଗ୍ରର ପାଞ୍ଜଳି ସକ୍ଷାର । ସେମାନେ ଜ୍ଞାନ ସହିତ
ଉତ୍କଳ ମିଶାଇଥିଲେ । ଉତ୍କଳ ରେ ସମପର୍ଶ ହେଲେ ‘ଜ୍ଞାନ’ର ଉଦୟ ସମ୍ବବ
ବୋଲି ପୋଥ ପତ୍ରରେ ଲେଖି ଦେଇଗଲେ । ଆମର ଜ୍ଞାନ ମିଶା ଉତ୍କଳ
ବାର୍ତ୍ତା ଭାବରେ ନୂଆ ଦିଗ ଦେଖାଇଛି ।

ତଙ୍କୁର ସୁରେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ମିଶ୍ର- ଶ୍ରୀତିହ୍ୟ ବିଶାରଦ (ଦୋଳମଣ୍ଡପ ସାହି), ପୁରୀ-୧

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ନାଟମନ୍ଦିରରେ ସ୍ଥାପିତ ‘ହୁଣ୍ଡି’ରେ
ମୁକ୍ତ ହସ୍ତରେ ଦାନ କରନ୍ତୁ ।

ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ, ପୁରୀ

ଫଟୋରେ ଖବର...

ତା. ୨୯.୧୯.୨୧ରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ଭୁବନେଶ୍ୱର ବରମୁଖୀର ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ଵରୂପ ରଥ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ପାଞ୍ଚ ଲକ୍ଷ ଟଙ୍କା ସମେତ ରୂପା ସାମଗ୍ରୀ ପ୍ରଶାସକ (ନୀତି) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ, ପ୍ରଶାସକ (ଉତ୍ତମନ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଜୟ କୁମାର ଜେନା, ପ୍ରଶାସକ (ସୁରକ୍ଷା) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସ୍ଵପ୍ନ ରଞ୍ଜନ ମହାପାତ୍ର ଏବଂ ଓ.୬୩.୭. ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଶୁଭ୍ରାଂଶୁ ଶେଖର ପାଢ଼ୀଙ୍କ ଉପର୍ଯ୍ୟନ୍ତରେ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି ।

ତା. ୪.୧.୨୨ରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ମୁଖ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟ ଠାରେ ପ୍ରଶାସକ (ନୀତି) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁଙ୍କ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଆହୃତ ଡୁଡ଼ୀଯ ପଞ୍ଜିକା ସମୀକରଣ ବୈଠକ ।

ତା. ୪.୧.୨୨ରେ ୧୪ ରୁ ୧୮ ବର୍ଷ ବୟସର ପିଲାଙ୍କ କୋଡ଼ିଙ୍କ ଟାକାକରଣ ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ପ୍ରଶାସନ ଚରଣରୁ ସେବକ ପରିବାର ଏବଂ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର କାର୍ଯ୍ୟାଳୟର କମ୍ପ୍ଯୁଟର ପିଲାଙ୍କୁ ମୀଳାନ୍ତି ଉଚ୍ଚ ନିବାଷ ଠାରେ ଟାକାକରଣ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଛି ।

ତା. ୪.୧.୨୨ରେ ଭାରତୀୟ ପ୍ରଶାସନିକ ସେବା (I.A.S.)ରେ ନବ ନିଯୁକ୍ତ ପ୍ରାସ୍ତୁତ ଏତ ଜଣ ଶିକ୍ଷାନବିଶ୍ୱ 'ଭାରତ ଦର୍ଶନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ'ର ଅଂଶ ବିଶେଷ ଭାବେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିରରୁ ଶ୍ରୀବିଶ୍ୱମାନଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସାରି ଫେରୁଛନ୍ତି ।

ତା. ୭.୧.୨୨ରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ଦର୍ଶନ ମାଗ୍ର ଦର୍ଶକା ନେଇ ଛାତିଶା ନିଯୋଗ ସଦସ୍ୟ ଓ ଜିଲ୍ଲା ପ୍ରଶାସନ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସହ ଭିତ୍ତିଙ୍କ କନପରେନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିର ମୁଖ୍ୟ ପ୍ରଶାସକ ଡଃ. କ୍ରିଷ୍ଣନ୍ କୁମାରଙ୍କ ଆଲୋଚନା ।

ଫଟୋରେ ଖବର...

ତା. ୧୦.୧.୨୨ରେ ଢିଲିତ ବର୍ଷ ରଥଯାତ୍ରା ପାଇଁ ରଥ କାଠ ବ୍ରିହ୍ମଣ ଉଦେଶ୍ୟରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଶାସନ ଚରପାତ୍ର ବରିଷ୍ଟ ତତ୍ତ୍ଵାବଧାରକ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସୁଦର୍ଶନ ମେଳାପଙ୍କ ନେତୃତ୍ବରେ ଏକ ଛରି ଜଣିଆ ଦଳ ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଅଳ୍ପ ବସ୍ତ୍ର, ମାଳ, ମାହାର୍ଦ୍ଦ ଜତ୍ୟାଦି ସହ ନୟାଗଡ଼ ଯାତ୍ରା ।

ତା. ୧୧.୧.୨୨ରେ ନୟାଗଡ଼ ଜିଲ୍ଲାର ବଡ଼ରାଉଳଙ୍କ ପୀଠରେ ‘ରଥ କାଠ କଟାଯିବା’ ପାଇଁ ପୂର୍ଜାର୍ଜନା ।

ତା. ୧୨.୧.୨୨ରେ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତିର ଅବ୍ୟବହିତ ପୂର୍ବରୁ ଶ୍ରୀଜଗନ୍ଧାଥ ବଲ୍ଲଭ ସମ୍ମୁଖୀରେ ଶ୍ରୀରାମ-କୃଷ୍ଣ ନିକଟରେ ‘ଦୂଧମେଲାଣି ନୀତି’ ଅନୁଷ୍ଠାତ ।

ତା. ୧୩.୧.୨୨ରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅବସରରେ ମକର ଘରଳ ପ୍ରସ୍ତୁତି ପାଇଁ ଅଠରନଳାସ୍ତ୍ରିତ ମା’ ଆଲାମବୁଣ୍ଡୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରୁ ‘ମକର ତାଢ଼’ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ବିଜେ ।

ତା. ୧୪.୧.୨୨ରେ ମକର ସଂକ୍ରାନ୍ତି ଅବସରରେ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ନୀତିକୁ ପାଖ କଳସ ଏବଂ ଦଧନଉତ୍ତିରେ ଥୁବା ରାମାନନ୍ଦୀ ବିଭାଗୀ କୃତାଙ୍କ ବୃନ୍ଦା ସେବକମାନେ ଗେରୁ ଦ୍ୱାରା ଲେପନ କରୁଥାଇଛନ୍ତି ।

ତା. ୨୦.୧.୨୨ରେ ନବକୃଷ୍ଣ ଛୈଧୁରୀ ସେଣ୍ଟର ଫାର ଡେଭଲମେଣ୍ଟ ଷତିଜ ପକ୍ଷରୁ ସେବାୟତଙ୍କ ସମ୍ପର୍କରେ କରାଯାଇଥିବା ସର୍ବେଷଣର ରିପୋର୍ଟ ଶ୍ରୀମଦ୍ଵିତୀୟ ପ୍ରଶାସନ (ନୀତି) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଜିତେନ୍ଦ୍ର କୁମାର ସାହୁ ଏବଂ ପ୍ରଶାସନ (ଉନ୍ନୟନ) ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅଜୟ କୁମାର ଜେନାକୁ ହସ୍ତାତର କରାଯାଉଛନ୍ତି ।

ମା'ଙ୍କ ହାତରଣା ପହିଲି ଭୋଗରେ ମନ

ଆଦ୍ୟ ମାର୍ଗଶିର ମାସର ସୁନା ସକାଳ । ବଡ଼ଦେଉଳର ନୀଳଚକ୍ର ଉପରେ ସୁନେଳି ଅଗୁଣ କିରଣ ପଡ଼ି ଚିକଟିକ କରୁଛି । ଶିଶିର ବିନ୍ଦୁଗୁଡ଼ିକ ପଞ୍ଚଦୋଳ ବିମାନ ଭଳି ଦେଖାଯାଉଛନ୍ତି । ସିଂହଦରଜା ଖୋଲିନାହିଁ । ବଡ଼ପଣ୍ଡାଏ ଆସିନାହାନ୍ତି । ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରାଣୀ ହାତରେ ଆଳନ୍ତି ସରଞ୍ଜାମ ଧରି ଆସି ହୋଇଥିବା ତୁଳସୀ ଦୟଣା ହାରକୁ ଶ୍ରୀଅଙ୍ଗରୁ ଉଲାଗି କରିନାହାନ୍ତି । ସେବକମାନେ ଆସିବେ, ପ୍ରାତିକାଳୀନ ନାତି ହେବ । ମଙ୍ଗଳ ଆଳନ୍ତି ହେବ । ଭତ୍ତମାନେ ହରିବୋଲ ହୁଲହୁଲି ଧୂନି ଦେଇ ଚତୁର୍ଭୂମୂର୍ତ୍ତିଙ୍କୁ ଦର୍ଶନ କରିବେ ।

ତା'ପରେ ସେବକମାନେ ବେଶ ଉଲାଗି କରିବେ । ଦନ୍ତ ମାର୍ଜନ, ସ୍ଵାନ ଏବଂ ସକାଳର ବଲ୍ଲଭଭୋଗ ବା ଜଳଖୁଆ ଲାଗି । ମା' ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଠାକୁରାଣୀଙ୍କର ଏଭଳି ହୋଇ ପ୍ରବେଶ ଦେଖୁ ବଡ଼ଠାକୁର ଶ୍ରୀବଳଭଦ୍ର ରତ୍ନଶଟ୍ଟୁ ରତ୍ନସିଂହାସନକୁ ଉଠିଗଲେ । ଭତ୍ତଣୀ ଶ୍ରୀ ସୁଭଦ୍ରା ମଧ୍ୟ ଯାଇ ରତ୍ନବେଦିରେ ରୁପଙ୍ଗପ ଆପଣା ଆସନରେ ବସିଗଲେ । ଖର ଉପରେ ଉଠିବସି ହାଇ ମାରୁ ମାରୁ ମହାପ୍ରଭୁ ପଣ୍ଡରିଲେ ସିନ୍ଧୁ ରାଜଜେମା-

ଏ ଶୀତ ସକାଳରେ ଏତେ ସଥଳ ସଥଳ କାହିଁକି ? ରତ୍ନବେଦିରେ ବସିଥିବା ଦେବଶୂନ୍ୟ ଓ ନଶନଙ୍କ ଆଡ଼କୁ କଣେଇ ଝାହିଁ ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆତାଣୀ ଓଡ଼ିଶାଟିକୁ ଆଗକୁ ଟାଣି ଆଣିଲେ । ମୁଖମଣ୍ଡଳରେ ସ୍ଥିତ ହାସ୍ୟରେଖା ଖେଳାଇ ବୀଣାଜିଶା କଣ୍ଟରେ ଧାର ଭାବରେ ଉତ୍ତର ଦେଲେ ମହାବାହୁ, ମୋ ମାଗୁଣି ରଖିବେ ତ ! ଆଗେ ସତ୍ୟ କରନ୍ତୁ । ତା'ପରେ ତୁଣ୍ଡ ଖୋଲିବି । ହୋ ହୋ ହୋଇ ହସିଉଠି ମହାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ତତ୍ତଦବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ପାଳନକର୍ତ୍ତ୍ତୀ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆତାଣୀଙ୍କର ପୁଣି ମାଗୁଣି । ଆଛା ସତ୍ୟ କଳି, କି ମାଗୁଣି ପ୍ରକାଶ କରିପାର । ଅଟି ବିନୀତ ଭାବରେ ମା' କହିଲେ- ମହାପ୍ରଭୁ, ବହୁଦିନ ହେଲା ଯାଇନି । ପିତା ବରୁଣାଳୟକୁ ଯିବା ପାଇଁ ଅନୁମତି ଦେବା ହେଉ । ପିତାଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଯିବ ? କ'ଣ ଖବର ଆସିଛି ? ସାଙ୍ଗରେ ତ ଦାସୀ ପରିବାରି ଯିବେ । ସାଥରେ ଭବ୍ୟ ଉପହାରମାନ ନେଇକରି ଯିବ । ଏତେ ଶାସ୍ତ୍ର ସେ ସବୁ ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ହୋଇପାରିବ ତ ? ତା'ଛଡ଼ା ଆଜି ଧନ୍ୟ ସଂକ୍ରାନ୍ତି । ଧନ୍ୟମୁଆଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବ କେତେବେଳେ ? ମାଆ କହିଲେ- ଛେନା ଖର ସବୁ ତ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇ ରହିଛି । ପୂଜାପଣ୍ଡା ଆସିଲେ ଦ୍ୱାରପାଳ ପୂଜା ପରେ ସୂର୍ଯ୍ୟପୂଜା କରିବେ । ଆପଣ ସତ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ମାସକ ପାଇଁ ପିତାଳୟକୁ ଯିବାପାଇଁ ଶ୍ରୀମୁଖରୁ ଆଜ୍ଞା ହେଉ । ହୋଇ ଚମକି ପଡ଼ି ମହାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ଏଁ ମାସେକାଳ ତୁମେ ବଡ଼ଦେଉଳ ଛାଡ଼ି ରଖିଯିବ ? ଆମମାନଙ୍କ କଥା କୁଣ୍ଡିବ କିଏ ? ତା'ଛଡ଼ା ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ଆଦେଶ ବ୍ୟତିରେକେ ମୁଁ ତ କିଛି କହିପାରିବ ନାହିଁ । ମାଆ କହିଲେ- ଆପଣ ବଡ଼ଭାଇଙ୍କ ବୁଝାଇ ଦେବେ । ସେ ଜମା ଅମଙ୍ଗ ହେବେ ନାହିଁ । ତା'ଛଡ଼ା ଛତିଶାନ୍ତିଯୋଗ ତ ତାଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦିନରାତି ମନଥାନ ସହକାରେ ଖଟିଆନ୍ତି । ଶାଠିଏ ପଢ଼ି ଅନ୍ତି, ବ୍ୟଞ୍ଜନ, ଖୁରି, ପୁରି, ପିଠା, ମିଠା, ଶାଗ, ରାଇ, ମଧୁରୁଚିର ଅଭାବ ରହିବ ନାହିଁ ମ । ରସିକତା କରି ମହାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ଯିଏ ଯେତେ

ପ୍ରକାର ରାତ୍ରି ପଛକେ, ଲକ୍ଷ୍ମୀ ସାଆତାଣୀଙ୍କର ସୁନାଚତୁ ନ ବାଜିଲେ ବଡ଼ଭାଇ କହିବେ, ‘ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କ ରାନ୍ଧା ପରି ଉତ୍ତମ ଜଣାୟାଉ ନାହିଁ । ବିଚାର ହନୁମାନ ସିଆଡ୍ରେ ଶିରୁଳିଠାରେ ବସି ଝହିରୁ ମାଆଙ୍କ ହାତ ତିଆରି ଲକ୍ଷ୍ମୀ ମହାପ୍ରାପଦ ପାଇଁ । ମାଆ କହିଲେ, ଶାତଦିନ ଆସିଲେ ଆପଣଙ୍କର ଦ୍ୱାପରୟୁଗ କଥା ମନେପଡ଼େ । ପାହାତିଆରୁ ଉଠି ଗୁଆୟିଥ ମୁଗ୍ଯାଇ ମିଶା ଘରୁରଣା କାଠିମରା ଭାତରେ ସରପୁଳି ଲଗାଇ ଯଶୋଦା ମାଆ କେଡ଼େ ସରାଗରେ ଭାକ୍ତି, ବାପଧନ ନୀଳମଣିରେ ! ଉଠ ଉଠ ପ୍ରଭାତ ହେଲାଣି । ନୀଳକନ୍ଦରରେ ରାଜାଧୂରାଜ ଉପରେ ପାଇ ମଧ୍ୟ ସେ କାଠିମରା ଭାତ ସାତ ସପନ ହେଇଗଲା ବୋଲି ବେଳେବେଳେ ସୁମରି ହେଉଛନ୍ତି । ଆପଣ ତ ଅକର୍ମ କର୍ମଦାୟକ, ଅୟଚଣ ଘଟଣକାରୀ ମାୟାଧର । ଏତିକି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିପାରିଲେ ବଡ଼ଭାଇ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୁଅନ୍ତେ । ସମସ୍ତେ ଦ୍ୱାପର ଯୁଗର ଗୋପଳୀଳା ଚିତ୍ତା କରୁ କରୁ ମାସଟାଏ ଦେଖୁ ଦେଖୁ କୁଆଡ଼େ ବିତିଯାଆତା । ମୁଁ ଟିକିଏ ବାପନର ଆତ୍ମ ବୁଲାବୁଲି କରି ଏରଭିତରେ ଫେରି ଆସନ୍ତି । ହସି ହସି ମହାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, ତେବେ ତୁମଆତ୍ମ ବଲ୍ଲଭ ପୂର୍ବରୁ ଆଉ

ଗୋଟିଏ ପହିଲି ଭୋଗର ବ୍ୟବସ୍ଥା ବଡ଼ ଦେଉଳରେ ହେବ ବୋଲି କହୁତ ତ ! ଆଛା । ଆଜିଠାରୁ ମାଆଙ୍କ ସୁତିରେ ବଡ଼ ଦେଉଳରେ ପହିଲି ଭୋଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେବ । ଆମେ ଭାଇ ଭତ୍ତଣୀ, ବିମଳା ଠାକୁରାଣୀ ଖାଇ ଆରିବାପରେ ଭକ୍ତ ଜନଗଣ ମଧ୍ୟ ପହିଲି ଭୋଗ ମହାପ୍ରାପଦ ପାଇ ଧନ୍ୟ ହେବେ । ମାଆ ଲକ୍ଷ୍ମୀଠାକୁରାଣୀ ହସି ହସି ମୁହଁରେ କର୍ପର, ଗୁଆୟିଥ ଏବଂ ବଚାସେଦୁଆ ଆଳନ୍ତି ଆଳିରେ ସଜାତି ରଖୁ ରଖୁ ରତ୍ନ ସିଂହାସନ ଆଡ଼କୁ ଝାହିଁ ମୁଣ୍ଡ ଉପର ଓଡ଼ିଶାଟିକୁ ଟିକିଏ ତଳକୁ ଟାଣି ଆଣି କହିଲେ, ମହାପ୍ରଭୁଙ୍କର ଜମ ହେଉ ।

ମହାପ୍ରଭୁ କହିଲେ ନା ଲକ୍ଷ୍ମୀ, କୁହ ବଡ଼ଠାକୁରଙ୍କର ବଡ଼ତି ହେଉ । ଜଗନ୍ନାତାଙ୍କର ଯାତ୍ରା କୁଶଳ ହେଉ ।

● ଶଂକର୍ଣ୍ଣ ମଂଗରାଜ, (ପୂର୍ବତନ କାର୍ଯ୍ୟକର୍ତ୍ତା, ପ୍ରସାର ଭାରତୀ) ମଂଗଲାଘାଟ ରୋଡ଼, ପୁରୀ-୧

ଫେବୃଆରୀ ମାସର ବିଶିଷ୍ଟ ଦିବସ

ତା. ୨.୨.୨.୨ ରିଖ ବୁଧବାର	ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵହଙ୍କ ପଦ୍ମବେଶ
ତା. ୪.୨.୨.୨ ରିଖ ଶନିବାର	ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ବସନ୍ତ ପଞ୍ଚମୀ ଓ ରଥକାଠ ଅନୁକୂଳ ପୂଜା
ତା. ୧୨.୨.୨.୨ ରିଖ ଶନିବାର	ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଜୌମା ଏକାଦଶୀ
ତା. ୧୩.୨.୨.୨ ରିଖ ରବିବାର	ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ କୁମ୍ବ ସଂକ୍ରାନ୍ତି
ତା. ୧୪.୨.୨.୨ ରିଖ ବୁଧବାର	ଶ୍ରୀମନ୍ଦିରରେ ଶ୍ରୀବିଶ୍ଵହଙ୍କ ରଜତଭାରଣ ବେଶ
ତା. ୨୨.୨.୨.୨ ରିଖ ରବିବାର	ପଙ୍କୋଧାର ଏକାଦଶୀ

ସୌଜନ୍ୟ- **OMC** | **ODISHA** NEW OPPORTUNITIES

ବି.ନ୍ର.: ପ୍ରକାଶିତ ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ ଉପସ୍ଥିତ ମତାମତ ସମ୍ବନ୍ଧ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଲେଖକମାନଙ୍କର ନିଜସ୍ଵ ଓ ସେଥିପାଇଁ ଶ୍ରୀମନ୍ଦିର ପ୍ରଶାସନ ଦାୟୀ ନୁହେଁ ।

Printed & Published by Shree Jagannath Temple Administration, Puri, Ph. : 06752-222002, Fax - 252100

E-mail : jagannath.or@nic.in * Web Site : www.shreejagannatha.in

Printed at : Rama Press, North Gate, Puri

ମୂଲ୍ୟ : ଦୁଇଟଙ୍କା ମାତ୍ର